

Uredništvo
in upravištvo:
Kolodvorska
ulica šte. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja
za Ljubljano
v upravištvo:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrletno 1 gld
60 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrletno 2 gld.
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 5.

V Ljubljani v četrtek, 8. januarija 1885.

Tečaj II.

Pozor, rojaki!

Nehoté nam je prišla na misel neka beseda, katera se navadno pripisuje staremu lisjaku, Napoleonovemu policijskemu ministru Fouché-u: *C'est plus qu'un crime, c'est une faute*, hujše je nego zločin, napaka je. Spominali smo se krilatega izreka te dni, čitajoči sklepe mariborskega „Slovenskega društva“, katero je pri svojem občnem zboru dne 28. m. m. med drugimi točkami sklenilo sledečo resolucijo:

„V dosego dejanske enakopravnosti smatramo za neizogibno potrebno, da Slovenci od Trsta do Mure in od Novoga Mesta do Beljaka v prihodnjih volitvah za državni zbor izvolimo takšnih poslancev, ki bodo zraven koristi svojega volilnega okraja gledali tudi na koristi celega naroda slovenskega, in vstopivši s primorskimi, isterskimi in dalmatinskimi Hrvati v poseben klub poskušali nam priboriti naše narodne pravice v vzajemnem postopanju s českim, poljskim, ruskim klubom in nemškimi konservativci.“

V slovenskem časopisju se je ta točka mariborskega programa do sedaj še jako malo razpravljala. Le v „Slovanovem“ uredništvu so takoj začeli obdelavati svoj veliki tam-tam, in z ono ljubeznivo skromnostjo, katera odlikuje reklamo tega časnika, poudarjali so ponosno, „da si je „Slovensko društvo mariborsko“ ... osvojilo v tretji.. resoluciji nazore, katere smo zagovarjali mi prvi med vsemi slovenskimi listi!“ Respekt pred „Slovanovim“ prvenstvom, saj je dete tudi po tem, da nikakor ne vidimo srečnih njegovih duševnih roditeljev! Kajti takoj bomo nastopili juridični dokaz, da bode namera slovenskoštajerskih rojakov, ako se kedaj uresniči, v največjo škodo baš slovenski narodni stvari!

Pri svojem dokazovanju se ne bomo postavljali na avstrijsko državno stališče ter z njega navajali razloge proti namerovanemu jugoslovanskemu klubu. V nemar hočemo puščati celo pomisleke, izvirajoče iz splošne

ustavne teorije in iz konkretnih določil našega ustavnega prava, dasi je znano, da po avstrijskih državnih in deželnih zakonih poslanci „ne smejo od nikogar vzeti nikakršnega nauka (instrukcije)“. Ozirali se bomo marveč zgolj na narodni interes slovenskega prebivalstva in gledé tega trdimo naravnost, da bi uživotvorenje te ideje bila usodna zmota za našo sedanost, neprecenljiva škoda za slovensko bodočnost.

Samostojen jugoslovanski klub v državni zbornici, sestavljen iz Slovencev in Hrvatov, nam tedaj nasvetujejo mariborski politiki; neizogibne potrebe njegove pa nam niso dokazali ter je tudi dokazati ne morejo. Nikdo ne more zanikati, da so dosedaj nemški konservativci in bukovinski Rumunci v Hohenwartovem klubu vedno v bratovski slogi podpirali težnje svojih slovenskih in hrvatskih tovarišev. Res je sicer, da nismo vsega dosegli, česar smo želeli, toda ne dá se trditi, da se imajo negativni vspehi pripisovati javnemu ali skritemu protivu nemško-konservativne stranke. Baš nasprotno, hvaležno moramo priznati vzgledno lojalnost te nemške frakcije nasproti slovenskim željam. Po vsem korektno so z našimi zastopniki vred glasovali za ustanovo slovenskih stolic na graškem vseučilišči, za slovenske paralelke in za slovensko učiteljsiše v Mariboru. Čemu tedaj novotarije, čemu globoko segajoče premembe, če je stara organizacija ugajala našim zahtevam?

In kedo nam je porok, da se bode ohranilo uzorno soglasje z nemškimi somišljenci, ako naših in njih poslancev ne združuje več ista tesna prijateljska zveza, naravna posledica spojenja v jednom in istem klubu? Pretrgajte to vez in kmalu boste spoznali po bridki skušnji, da so se naša pota ločila ter da nemški konservativci kmalu ne bodo več čuta imeli za naše narodne bolesti. Hohenwartov klub, po svoji sestavi živa podoba mnogojezične avstrijske države, naravno to osredje, v kojem se je bratil poslanec s Predarelskega s svojim tovarišem od rusko-buko-

vinske meje, zastopnik plodunosne gorenjeavstrijske dežele s kolegom, poslanim z obrežja sinje Adrije in z dalmatinskih klečevin, ta klub s svojo častno proteklostjo bode razpadel in grobokopi mu bodo — slovenski secesionisti! Nemški sobojevniki združili se bodo za-se v posebno konservativno skupino, v kateri bode kmalu prevagoval vpliv najzmožnejšega njih zastopnika, Slovanom malo prijaznega Lienbacherja. Odnosaji med nami postanejo hladni v istem razmerji, v katerem se skrči osebna dotika, in ker se vsaka parlamentna frakcija naposled vender le na svojo korist ozira, bodo Slovenci v novi parlamentni palači na dunajskem Ringu gledé mnogih vprašanj kmalu navezani le na podporo svojih dalmatinskih in istranskih sorodnikov in na milost českih in poljskih Slovanov. Znamo sicer, da se tudi med nami nahajajo čudni svetniki, kateri so le srečni v manjšini, v opoziciji. Takim „državnikom“ bode morda tudi sličen položaj ugajal; drugo vprašanje pak je, če smo s takim neprevidnim postopanjem koristili stvari ter slovenskega naroda opravičenim težnjam?! Mi vsaj trdimo odločno, da ne!

Toda utegne se nam oporekati, da bode novoustanovljeni „Jugoslovanski klub“, za koga iznajdba mojster „Slovan“ zahteva patent in privilegij, tem ložje se gibal v prid slovenskim terjatvam, čim manj se mu bode ozirati na predsodke in pomisleke nemško-konservativnih zaveznikov. Pripravljani smo na tak ugovor, in ne treba posebne razboritosti, da se dokaže jalovost takega argumenta. Kajti v parlamentnem gibanju odločujeta v prvi vrsti vender le dva faktorja o vplivu pojedinih frakcij: namreč število članov in duševna njih zmožnost. Tudi najprostejši razum mora uvidevati, da se kaka želja ložje uresniči, če jo izraža petdeset poslancev, nego če jo izusti le deset- ali dvajsetorica. In zopet z druge strani, čim veljavnejši poslanci se zanj potezajo, čim vplivnejša je njih beseda, čim več spoštovanja uživajo med svojimi vrstniki po odlični zgovornosti,

Listek.

Naše ribiške razmere.

(Dalje.)

Da začnemo s prav dobrim delom, poglejmo si najprej Bohinjko in njen reservoir, bohinjsko jezero. To je precej rodovito, 1200 do 1600 kil plemenitih rib vzdigneta dva ribiča z mrežo leto in dan. Letni vspeh lova je odvisen od vremenskih odnošajev, t. j. od pozne ali zgodne pomladi in od dolge jeseni, če je namreč jezero več ali manj časa zamrznjeno, od množice lepih, toplih noči itd. Ker je malo vlakov — krajev, kjer dopuščajo tla mrežo vleči — se prej premalo izlovi kakor preveč, posebno velike ribe vjeti se posreči malokdaj. Potoška postrv (*trutta fario*) zraste do dveh kil, jezerska (*trutta lacustris*) do 12 kil in čez, tudi lipan zraste velik, največji blizu dveh kil, ko menek malokdaj pride v mrežo večji kakor polu kile. Klinov ni posebno veliko, ker mu zadržujejo roparice preobilo množitev.

Bohinjska Sava je do visocega jeza v Štengah, ki napeljuje vodo na žage kranjske obrtne družbe zgor Obornj, ena najrodovitejših, če ne najbolj bogata reka na Kranjskem. Tla so drobni kremenec in pesek, strmec je zmeren, za to pregibanje proda ni hudo in povodnji ne škodujejo kaj; lepe, daljše in krajše globine menjavajo s plitvicami in klečeti. Bregovi so zarasteni, travniki in polja spremljajo dolgo po dolini reko na obeh straneh in manjših pritokov dobrih za drest je tudi dovolj. Kjer je drevje ob vodi, je tudi dovolj žužkov, veter in dež donášata jih iz okolice, tako imajo salmonidi obilo najboljših hrane. Za to je tudi obilo rejenih postrvij in lipanov, tudi sulec se nahaja, celo čez 8 kil težak, ker ga premalo preganjajo. V mirnih krajih vidi se podust v tropah, za katere se nikdo ne zmeni. Da se brez debeloglavca klina ne opravi, se ob sebi razume; velika konkurenca in dober tek postrvij in sulcev drži njegov nagib k neizmerni množitvi v pametnih mejah, akoravno je pred človekom po polnem varen. V začetku zime pride iz Save in iz jezera taka množica postrvij v

Ribnico — odtok zgornje bohinjske doline — ki se steka koj pod jezerom v Savo, toliko jih tu pride skupaj, da jih je kar gosto in črno v vodi in so jih tudi neopravičenci s košem zajemali in potem sušili. Da je tu obilo živali, razvidelo se bo iz sledečega. Mojster Javh je zaslužil po 1 do 2 gld. na dan, akoravno je imel le 10 kr. plačila od funta. S svitom je pričel loviti na kapa, nadaljeval z muho in tako prijetno živel, dokler ni vzel sedanji lastnik blejske graščine ribištvo v svoje gospodarstvo. Odičar si ne more želeti lepšega teréna; dolina je lepa, romantični prizori se vrstijo z ljubkimi, reka je le tolika, da jo spretna roka od obeh bregov še čez in čez oblastuje. Ta kos Bohinjke donáša blizu toliko, kakor jezero in bo v prihodnje gotovo več, ker se bo vsled višje cene in lahke prodaje mislilo na boljše gospodarstvo.

Kakor je zgor navedenega jeza voda bogata, taka revščina se prične spod do Radovljice, kjer se steka bohinjska Sava s korensko. Nahajajo se iste ribe, kakor zgoraj, toda redke so, le klini se sprehajajo v tropah nad radovljiškim jezero, ki daleč nazaj vstavlja

globokem znanji in bogatih skušnjah — tem bolj množé se nade, da stvar, priporočana od takih veljakov, naposled prodere v politični borbi. Kedo hoče razveljaviti to dvojno načelo? Oglejmo si sedaj, česar si smemo nadejati od specifično „jugoslovanskega“ kluba!

Naravno je, da se gledé števila niti od daleč ne bode mogel primerjati oni parlamentni skupini, kateri je sedaj načelnik duševni vodja cele državnozbornske večine, grof Hohenwart. V njegovem klubu je dosedaj združenih kakih 50 poslancev, jugoslovanski klub pa, katerega je glasilo vzmožene radikalno-državniške modrosti proglasilo kot *das jüngste Kind meiner Laune*, štel jih bode k večjemu 24, če namreč kri in meso postanejo najbolj sangvinične nade o izidu bodočih državnozbornskih volitev. Da pa 24 poslancev manj opravi nego 50, utegne morda celo jasno biti „Slovanovim“ razumnikom.

In kaj čemo reči o duševnem kapitalu, s kojim bode razpolagal klub, sestavljen po mariborskem receptu, s kojim se bode odlikoval pri težavnem delu v odsekih, pri burnih debatah v zbornici? Onemu možu, čegar državniškemu geniju se radovoljno klanjamo, čegar elegantno zgovornost občuduje vsak avstrijski politik, ne gledé na strankarske razlike, grofu Hohenwartu dali bodemo sami slovo?! Vsak kranjski Slovenec je ponosen na to, da se je tak razboriti politik rodil iz starokranjske rodbine, da je mandat prevzel od kranjsko-slovenskega volilnega okraja. Boljšega, tehtnejšega zagovornika svojih narodnih pravic si misliti ne moremo, odličnejšega poslanca tekom stoletij brž ko ne ne bodemo dobili. Ali „jugoslovanskemu“ klubu ravno Hohenwart nikdar pristopil ne bode ter pristopiti ne more. Pri mnogih prilikah je uže naglašal v državnem zboru, da se tudi po njegovih žilah pretaka nemška kri, da je i on Nemeec, dasi pravičen slovenskim svojim sodeželanom, zvest svojim slovenskim volilcem. Niti jezika našega baje ni zmožen v toliki meri, da bi se udeležiti mogel slovenskega ali hrvatskega razgovora. Sicer pa je duh njegov preobsiren, namere njegove predaletč segajoče, nego da bi se dal omejiti s tesno ograjo pritlikavega kluba. Sprejmite tedaj Slovenci tretjo točko mariborskega programa, sezite po lesketajoči milini peni, katero so minuli teden bili v zrak spustili na dravskem obrežji — in sami si bodele razušili svoje najtrdnejše branišče, sami bodele iz vrste svojih zastopnikov izbrisali njih voditelja, grofa Hohenwarta!

In če Hohenwarta več nimamo med svojimi poslanci, padel bode takoj in vidno duševni niveau našega kluba. Pač je precej razumnih, izkušenih mož med slovenskimi poslanci, dokaj veljakov, kateri združujejo nardarjenost in ono trudoljubivost, brez katere tudi najodličnejši talent zarujavi in omaguje, toda da bi v veliki debati poraziti mogli du-

vodo. Pogoji se niso kaj spremenili, strmec je res od jezua naprej v dalji 3 do 4 kilometre hujši, in mirne globine niso tako pogoste. Vender to še ne pojasnjuje velike razlike; prej, dokler ni bilo visocega jezua, je ni bilo. Vzrok mora biti torej le jez, pa na kak način? Vender niso zbežale živali čez jez naprej v Bohinj, saj ga ne premaga nobena riba. Vzrok mora le biti, da ta daljica nima v zgornjem delu, kamor tišči žival v drest, pripravnih prostorov za ta posel. Lovili so naprej, dokler se je splačalo, naraščaja pa ni bilo. Ni dvombe, da je mogoče zboljšati ta kos z izdatnim vlaganjem mladine.

Korenska Sava nima tako ugodnih naravnih pogojev. V malem plitvem jezerčku pod Korenom in v potoku do Kranjske Gore imajo postrvi vse pogoje za razvoj, od tod dalje pa premeni divja Piščenca vse na zlo, ker donaša v deževji s svojim brzim tokom velike mase robatega, debelega in drobnega apnenca in ga vali v enakomernem hudem strmcu dalje. Od Kranjske Gore do Dovjega pade Sava za 160 m, čez 13 m na km. Malo kje je kaka lepša globinica, zavetja v povodnjih najde žival

hovite nasprotnike kakor so Herbst, Plener in Sturm, da bi povsem levičarskim avtoritetam v parlamentnem dvoboju kos bili, o tem vsaj dosihmal še nimamo dokazov ter jih skoro gotovo tako kmalu ne bodemo prejeli. Očividno bi tedaj sami omajali svojo itak težavno pozicijo, ako bi se postaviti hoteli na podlago mariborskega programa!

Pozor tedaj, rojaki! „Jugoslovanski klub“, lepo doneča beseda, kaj vabljava za mladostne, neizvedene poslušalce, toda previden politik potipal bode na prvi hip z obema rokama, da je uže ideja sama na sebi kvarna slovenskim interesom. Dozdeva se nam, da vsaj v eksekutivnem odboru ljubljanskem ne sedé politični otročaji. To se razvidi uže iz one zagrizene, potuhnene jeze, s katero se „Slovan“ koncem svoje notice zakadi v zaupni komité naših narodnih poslancev. Uverjeni smo, da bode ogromna večina izvrševalnega odbora ter v soglasi ž njo tudi ogromna večina narodnih volilcev na Kranjskem brez pomisleka in razgovora, takoj *a limine* zavrgla tretji odstavek mariborskih resolucij, najnovejšo žrtev požrešnemu maliku naših radikalcev, našopirjeni, a po svoji bitnosti neusmiljeno prazni frazi!

F. Š.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Iz Budimpešte poroča „Ungar. Post“, da se snide dné 8. t. m. komisija v trgovinskem ministerstvu, da se dogovori o izdelovanji pravilnika za ribiče. Teh obravnava se bode razen ogerskega trgovinskega ministerstva udeležil tudi avstrijski vojni minister, kakor tudi avstrijski in ogerski justični minister.

Gledé naprave nemške črte za parnike v Trstu se zagotavlja, da se za zdaj gotovega o tem še nič ni govorilo.

Mnogo prizadevali so si liberalni listi v Moravski, da bi pripravili tamošnjega namestnika vsled volitev v trgovinsko zbornico do pada. A ni se jim posrečilo. Zdaj skušajo napraviti prepad med namestnikom in grofom Taaffejem, kar pa se jim gotovo ne bode posrečilo.

Tuje dežele.

Iz Belgrada se poroča, da se bo shod skupščine odložil do marcija, da morejo med tem časom komisije, katere se bavijo s popisovanjem ljudij in njihovega imetka, skončati svoje delo. Vlada je sklenila Srbijo v razna okrožja razdeliti

Vodji bolgarskih konservativcev Stojlov in Cankov podala sta se h knezu ter se z ostrimi besedami pritoževala zaradi tega, ker so zaprli poslanca Šimčeva v sobranji; predložila sta tudi adreso, v kateri se zahteva, naj se razpusti sobranje ter se odpusti ministerski predsednik Karavelov. Knez je dejal,

le za kakim debelim štorom ali za kozo, katera brani vodi zbirati si vedno novo strugo. Ker je dolina ozka, brez postranskih korit, so tudi pritoki strmi in večidel hudourniki. Vrh tega zamrzne Piščenca po zimi, mali korenski potok se zgubi v produ in struga ostane suha do Mojstrane. Da tu ne more biti kaj rib, bode razumno, kakor da za ta kraj ni nobene pomoči.

Mojstranka ali Bistrica je večji potok štiri ure dolge Vratske doline, povekšan po Peričniku. Ta voda more se imenovati k večjemu srednja, ker prenaša tudi mnogo apnenca in nima kaj mirnih krajev. Gosp. Ambrožič, naš najglasovitejši čebelar, je lastnik ribištva v Bistrici in v delu Save; ima tudi en majhen in dva večja naravna bajaranja, izvrstne za postrvi, ter ima priložnost vrediti, si prav pripravno gospodarstvo.

Po Bistrici se Sava nekoliko zboljša, vender ne zgubi zlobnega značaja popolnoma do Radóvljice. Pod mostom iz Lesec v Bled zvali še obilico kamnja, debeljšega ko zeljnate glave naprej. Na Savi, pri Jesenicah, je visok nepremagljiv jez, do katerega pride še kak lipan

da se v zadeve sobranja ne more vmešavati in dokler je opozicija v tako znatni manjšini, ne more zaradi tega biti govora o spremembi ministerstva. Sicer pa bode zbornični predsednik Satambulov storil v naslednjem sobranji izjavo, katera bode opozicijo zadovoljila.

Pariški list „Temps“ poroča, da je bila slednja zmaga generala Negrierja uvod novi ofenzivni akciji v Tonkingu. General Brière je sklenil, da si osvoji Langson, predno še dobi pomožne čete. General Negrier maršira skozi dolino Loch-Nan proti Langsonu.

Dopisi.

Z Dolenjskega, 6. januarija. (Izv. dop.) Poldrugo leto je šlo v zaton, odkar je naš presvitli vladar in cesar Kranjsko s svojim obiskom počastil v trajen spomin šeststoletja združenja naše vojvodine z Avstrijo. Gotovo se še vsak obiskovalec Ljubljane in družih pokrajin, kjer je cesar bival, živo spomina onih veselih dnij, ko mu je bilo dano zreti pristrčnim ovacijam in je pri tem neposredno in posredno sodeloval pri vršenih svečanostih. Pri tej priliki je sl. kranjski deželni odbor tudi zgodovinsko knjigo v nemškem izvirniku g. A. Dimitza: „Habsburžani v deželi kranjski 1282 do 1882“, na slovenski jezik prevél gospod Cimperman — na svitlo dal. Ni namen teh vrstic razmotravam in uganiti, koliko število, posebno koliko v slovenskem jeziku se je med slovensko prebivalstvo spečalo, pač pa dokazuje visoka cena, da je še dosti odraščene in učeče se mladine, deželnega prebivalstva itd., koji te knjige zaradi tega niso niti videli, niti brali. Gospod pisatelj kakor prelagatelj sta nam gotova poroka, da je vsebina nje v lahko razumljivem, zanimljivem jeziku pisana, ter da je vsega priporočanja vredna, tedaj pa tudi važna dovolj, da se iz njih lahko domovinski čut goji. Da bi ta knjiga svojo korist na vse strani in v največji meri širila, ker pa je zlasti po naših dolenjskih pokrajinah zelo malo razširjena, zato bi bilo zelo koristno, da bi jo blagovolil sl. kranjski deželni odbor v precejšnjem številu posameznim ljudskim šolam podariti in da bi jo sl. c. kr. deželni šolski svet posameznim krajnim šolskim svetom v nakup priporočil. To bi bilo zelo blago delo, in dobri plodovi gotovo ne bi izostali.

Razne vesti.

Potres v Španiji.

O grozni nesreči, katera je v slednjih dnevih zadela južno Španjsko, so poročila le temna, nejasna, časi tudi nekoliko pretirana, a kažejo vender dosta očito, kako strašne posledice je imel v slednjih dnevih se ponavljajoči potres.

in sulček, nad jezom je v Savi in pritokih edina postrv. Pod Savarnikom dalje teče Sava v globoki strugi med pečinami in si je izkopala nekaj velikih globin, zvrnila se je z brega kaka velika skala, ki meči strmec in daje zavetje.

Na desnem bregu, eno uro pod Javornikom, steka se v Savo Radolna. Nad njenim glasovitim slapom so same postrvi in koliko jih je! V ti vedno mrzli in bistri vodi neki še kapa ni in nahaja se poleg postrvi le še mala zlatica ali frigelc, prvim jako priljubljen. Da je v tej vodi toliko postrvi, je zasluga g. Mallnerja, ki je skozi več let doma v svojem hotelu izvalil po 50 000 mladice in jih v Radolno spuščal. Ptujci zahajajo radi sem zabavat se s trnjkom; ker je pa voda čista, kakor najlepši studenec, jo le malokdo kaj oškoduje. Radolna leži precej visoko, nje obrežje je bolj pusto in ne donaša toliko hrane, kolikor je ima Bohinjka, zato postrvi ne rastejo tako hitro, akoravno so same.

(Dalje prihodnjic.)

V naslednjem podajemo čestitim čitateljem popis teh groznih dnij, kakor ga prinaša „Frankf. Gem. Anz.“:

„Zvečer je bil na prvi božični dan, okolo 9. ure. Na cestah in ulicah Andaluzijskih mest bilo je povsodi polno praznično oblečenih ljudi, kavarne in drugi javni prostori so bili natlačeni, povsodi polne veselih, smijajočih se in kramlajočih znancev. A „nesreča ne spi“. Nakrat se začuje med veselim življenjem grmenje, katero je dohajalo iz sredine zemlje, in ko je polagoma ponehavalo, žvenketala so stekla iz oken, steklenice padale so z miz in na ulico padala je opeka in dimniki s streh, ropot, kakor bi streljal oddelek pehote. Vse je prestrašeno vstalo. Kaj je bilo to? Uže naslednja sekunda odgovori na to vprašanje, katero je čitati na vseh prestrašenih obrazih.

Drugo bobnenje, zdaj hujše, votlejšo, hiše se majejo, tu in tam se poruši celo poslopje — grozno bobnenje, vmes pa se čujejo mili glasovi ljudi, katere so pokopale razvaline. „Santa Maria, temblores de tierra!“ Tako razlegajo se tisočerni glasovi v naslednji minuti iz grl prestrašenih prebivalcev — po vsej Andaluziji! Vse beži na ulice, na prosta mesta, na sprehajališča, na prosto polje. Ven, ven, vse hiti iz hiš, katere se pri opetovanem potresu opotekajo, se z grmečim truščem podirajo ter pod razvaline pokopljejo vse, kar o pravem času ni zbežalo.

In tam zunaj stojijo vkup tisoči ljudi, ali polegajo pod šatori, katere so si v naglici postavili, tam ležijo zopet okolo plapolajočega ognja, blede, prestrašeni obrazi; in groznemu potresu pridružil se je še sneg in vihar. Grozno brije vihar čez ravan ter reveže, kateri so le slabotno oblečeni, pretresa do kostij.

Tako preide med trepetanjem in molitvijo prva noč. Kak božičen večer! Naposled napoči dan. Potres je za nekaj ur prenehal, ljudje si poiščejo zopet svoja stanovanja. Sveta nebesa, o kaka so zdaj ta stanovanja! Tu so odpale strehe, tam so se razpokale stene in skozi široke razpoke žvižga in sika ledeni veter.“

Z dné 1. januarija se poroča iz Madrida:

Vladna komisija odpotovala je v Andaluzijo, da ogleda glavne prostore, kjer je divjal potres, da ogleda grozno nesrečo. Vzela je vladni denar s seboj in 20 000 frankov iz zasebne blagajnice kraljeve, da nekoliko pomore v najskrajnejši bedi. Od Granade podala se je komisija ob viharji in po blatu, visokim do kolen, na deželo. Šli so mimo mnogo hiš, kjer so odposlanci skrbeli, da so se mrličji pokopali. V vasi Doreal našli so skoro vse hiše podrti in deset mrličev nepokopanih. Na cerkvi se je udrla streha in dva obloka. Ker voditelji niso hoteli dalje iti, bila je komisija primorana, prenočiti v razvalinah nekega samostana.

Ko je napočil dan, odšli so v Aldunuelo, v mestece z blizu 2000 prebivalci; in mestece to kaže v razvalinah grozen prizor. Polovica hiš je porušena, istotako mestna hiša, cerkev in samostan. Prebivalci ležali so pod milim nebom okolo velikih ognjev, ženske in otroci v dvokolnicah in vozovih, krčevito k sebi stiskajoči mrvico imetja, katero so rešili izpod razvalin. V šotoru, za silo sestavljenim, ležalo je 60 ranjenih oseb, katerim so stregle nune. Izpod razvalin so izkopali uže 192 mrličev; kopali so še dalje, saj je pod razvalinami še mnogo, mnogo mrtvih.

Poročila o nesreči bila so pretresljiva. Med mrtvimi je tudi župnik; neka žena ležala je osemnajst ur pod razvalinami, dokler je niso rešili. Drugi ležali so 24 do 26 ur pod razvalinami, in bili so vsi trdi vsled mraza. Vpitje ponesrečencev bilo je grozno, a priti se ni moglo kmalu do njih, ker je bilo za razkopavanje sipa treba več ljudi. Nekaj močno poškodovanih hiš se je na povelje oblastev podrlo; oddelek čet prinesel je šatore in živež.

— (Princ Evgen savoyski.) Vojni arhiv v Beču misli biografijo slavnega poveljnika avstrijske armade popolniti in se je vsled tega obrnil do deželnega odbora nižje-avstrijskega s prošnjo, da mu prepusti v porabo vse one spise, ki se tičejo sprejema princa Evgena savoyskega v avstrijsko armado, kakor tudi njegova potovanja v Italijo in na Nizozemsko.

— (Srednje šole.) Po najnovejši statistiki je v totranski polovici cesarstva 171 gimnazij,

med tem, ko jih je bilo lani le 169. Od teh je 69 nemških, 38 českkih, 23 poljskih, 4 italijanske, 1 rusinska in 1 hrvatska, a 6 jih je utrakvističnih. Dijakov na njih je 55 946, za 699 več nego lani. Naraščalo je število gimnazijcev tedaj tudi letos, a ne v toliki meri, kakor prejšnja leta. Realk je 85, jedna manj kot lani. Izmed teh je 59 nemških, 16 českkih, 5 poljskih, 4 italijanske in 1 hrvatska. Dijakov je na njih 17 047, a lani jih je bilo 16 574, in se je tedaj to število pomnožilo, dasi je jedna šola manj nego lani.

— (Ukradeni otrok.) V časopisih se bere sledeči dogodek: Pred nedavnim časom vrgla je neka kmetica dvema beračema, od kojih je jeden imel na rokah in nogah bolnega otroka seboj, nekaj denarja. Ta dva začeta se zanj trgati, in ko na zadnje ostane zmagovalec dozdevni oče otrokov, zakliče mu nasprotnik: „Ako denarja sèm ne daš, izdam tvojo skrivnost“. Ko ta groznja nič izdala ni, pové razdraženi berač navzočim ljudem, ki so se bili med tem okolo pripravljali, da ta otrok, ki ga oni vodi seboj, ni njegov, da ga je temveč pred dvema leti kmetu Siegfriedu ukradl ter mu brezsrčno roko in noge zveržil, da je laglje beračil z njim. Oče otrokov, ki je bil po naključji tudi med množico, priskoči k nesrečnemu otroku z vsklikom: „Moj sin, moj sin!“ A berač si ni dal tako z lahka otroka odvzeti in se je celó z nožem v bran stavil, dokler ga niso zbrani možje premagali ter ga izročili zasluženi kazni.

— (Na očetovem grobu.) Pred pariškim civilnim sodiščem obravnavalo se je pred ne dolgim v sledeči čudni zadevi: Dné 27. avgusta 1882, na smrtni dan svojega moža, podala se je gospá Campy na njegov grob, hoté opraviti tam svojo molitev. Spremljal jo je mladi njen sin. Nekaj dnij prej bila je dala postaviti na grobu kamenit križ. Ker so bili delavci, ki so križ postavljali, opustili za to namenjene vence na križi obesiti, velí gospá Campy svojemu sinu, da naj to preskrbi. A komaj se ta k temu pripravi, uže se nagne spomenik in padé tako nesrečno na dečka, da ga ubije. Nesrečna mati in udova tožila je lahkomišljene postavljavce križa in sodnja ji je priznala 5000 frankov odškodnine.

— (Zaročitev na petrogradskem dvoru.) Na petrogradskem dvoru zanima zadnji čas višje kroge zelo zaročitev dveh, carski hiši zelo blizu stoječih mladih ljudi. Knez Čerbatov, lieutenant v carski gardi, bil je uže dalje časa zaljubljen v grofico Apraksin, ki je baje carinji izmed vseh dvornih gospic najbolj priljubljena. Da ni prišlo uže zdavnej do srečne zveze, temu krivo je bilo to, da ni bil premožen ne on, ne ona. Carinji ostale so te razmere dolgo časa tajne, dasi ima, kakor trdijo, za take stvari kaj dobro oko. Nazadnje pa je vender le dobila vednost o tem. A to ni bilo v nesrečo zaljubljenec. Carinja namreč je skrbela za to, da je dobil Čerbatov mesto, kjer vleče dobro plačo, a njej je carinja spoznala 5000 rubljev kot pokojnino na leto. Pri teh okoliščinah bode sedaj lahko poroka in mladima človekoma spolnila se je na ta način goreča želja, ki sta jo tako dolgo skrivaj nosila v svojem srci.

— (Stoletnico) praznuje letos v Londonu izhajajoči list „Times“. Prva številka tega svetovnega lista prišla je na svitlo dné 1. januarija 1785, vender je izišlo prvih 939 števil pod drugim naslovom. Naslov „Times“ dobil je list še le s 1. januarijem 1786. leta. Ustanovljen je bil od tiskarja John Walterja, kojega dedičev in naslednikov je še dandanašnji lastnina. List tiskal se je uže pred nekolikimi leti v 60 000 eksemplarih.

— (V vodi je porodila.) V Exeteru prigodil se je sledeči nenavadni slučaj. Ko se nekega dné zjutraj pripravljajo delavci neke ondote kovačnice na delo, zaslišijo naenkrat krik, ki je prihajal iz mimo tekoče vode. Ko skočijo pogledat, kaj da je, vidijo v vodi žensko borečo se z valovi. Takoj odrinejo s čolničem jej na pomoč in jo tudi srečno otmejo. A ona strmečin pové, da je v vodi porodila in da mora biti otrok pod vodo. Takoj se spusti jeden k dnu in res prinese otroka na svitlo, ki je k sreči še živel. Mater in otroka so potem domov peljali. Če je žena, ki je soproga nekega delavca, ponesrečila se, ali če je hoté

usmrtiti se, sama skočila v valove, to se dozdej ni moglo natanko določiti.

— (Meteor ga je ubil.) Nenavadne smrti umrl je Amerikanec Julij Robble. Pripravljal se je necega dné v mesto. Žena njegova priteče iz hiše za njim, hotéca ga še na nekaj opomniti. On se obrne, stori korak nazaj, kar vzame ženi vid blesk, ki je bil intenzivnejši, kakor je, če se zabliska. Ona zakrije si obraz, meneč, da je prišla ob pogled. Ob enem pa se začuje tudi strašan tresk, tako da se je zemlja stresla in je uboga žena brezvestna zgrudila se k tlam. Nje mož bil je takoj mrtv. Glava mu je bila razmleta, obleka raztrgana in sežgana, telo pokrito z raztopljenim železom in vse ogorelo, tako da ni bilo več človeškemu truplu podobno. En meteor je iz višine ravno na njegovo glavo priletel ter ga ubil.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Č. g. opat Wretschko v Celji je vsled podeljenega mu reda železne krone tretje vrste dobil viteztvo.

— (C. kr. kmetijska družba kranjska.) Odsek za konjerejo imel bode dné 29. t. m. občni zbor ob 9. uri dopol. v mestni dvorani v Ljubljani.

— (Gosp. Fran Fortuna.) trgovec s specerijami v Ljubljani, je bil prisiljen napovedati konkurz, ker je tudi on z znatno svoto prizadet pri eskomptni družbi v Ljubljani.

— (Umrta) je predvčerajšnjim po noči Katarina baronovka Zojs pl. Edelstein, rojena Schwarzenberg; pokojnica dočakala je 77 let. Bila je soproga znanega rodoljuba in prvega predsednika „Matice Slovenske“, barona Ant. Zoisa. Umrša je bila velika dobrotnica revežem. Njeno truplo prepeljali so v družinsko rakov v Predoslje.

— (Podporno društvo revnih dijakov) na realki v Ljubljani imelo je minoli terek občni zbor. V odbor bili so izvoljeni gg.: Dr. J. Mrhal (načelnik), Fdr. Križnar (načelnikov namestnik), Fr. Kreminger (blagajnik), And. Senekovič (tajnik); Fr. Eder, Fr. Globočnik in E. pl. Stauber. Dohodki za 1884 l. so znašali 537 gld. 58 kr., troški pa 511 gld. 49.

— („Literarno-zabavni klub“) ljubljanski ima v soboto zvečer ob 8. uri svoj „jour-fixe“ v hotelu „pri Maliči“. Čital bode klubov član zanimljive črtice s svojega potovanja v Ameriko.

— (Obesil se je) v nedeljo v zaporu tukajšnjega magistrata nekov dminarsk pisar iz Trsta, kateri je došel po odgonu sèm. Iz kocev si je priredil vrvi, obesil se ob peči — a jetničar je na srečo kmalu prišel v zapor, ko je bil obešenec še živ; odrezal je vrvice. Mož je baje na umu bolan.

— (Ponarejalce srebrenih goldinarjev) zasačila je na sv. Treh kraljev dan policija. Bilo je kar pet oseb skupaj, katere so hodile po raznih gostilnah ter plačevale s ponarejenimi srebrenimi goldinarji. Štiri iz med teh je policija dobila v pest, jeden, najhujši, pa je ubežal, in zdaj se bode najbrže klatil po kmetih, dokler ga ne primejo. Torej opozarjamo čestite čitatelje, da se varujejo tega goljufa.

— (Ljubljanski „Sokol“) imel je prošli terek občni zbor. Društvenih dohodkov je bilo v minolem letu 2335 gold. 74 kr., stroškov pa 2122 gold. 90 kr. V odbor so bili izvoljeni gospodje Valentinčič (starosta), Noll (podstarosta), dalje kot odborniki: Armič, Bedenek, Geba, Knific, Paternoster, Pečnik in Švajgar. „Sokol“ priredi letos maskerado na strelišči.

— (Današnji živinski somenj) bil je izredno dobro obiskan. Prignalo se je osebno mnogo lepe goveje živine, tudi kónj je bilo precej. Ker je obilo živine, je kupci niso hoteli plačevati po visokih cenah.

— (Nesreča na železnici.) Iz Sezane se poroča: Predvčerajšnjim prišel je blizu tukajšnje postaje železnišk delavec Ivan Kocijan pod kolesa mimovozečega hlapona; hlaпон strl mu je jedno nogo. Nesrečneža odpeljali so v tržaško bolnico, kjer so mu morali odrezati nogo; mož je v smrtni nevarnosti.

— (Potres.) Minulo nedeljo ob 2. uri 15 minut čutiti je bilo na postaji južne železnice v Štoreh pri Celji precej močan, blizu tri minute trajajoč potres.

— (V tukajšnji podkovski ščli) vršilo so se dné 29. in 30. decembra 1884 skušnje pred izpraševalno komisijo, kateri je predsedoval vodja podkovske šole, dr. vitez Bleiweis Trsteniški, izpraševalca bila sta c. kr. okrajni živinozdravnik gosp. Ferd. Gaspari in učitelj gosp. Edvard Šlegel. K skušnji iz podkovstva oglasilo se je 23 kovačev, kateri poprej niso obiskovali nobene podkovske šole. Po narodnosti bilo je 22 Slovencev in 1 Nемеc, Kranjcev bilo je 18, dalje 3 štajerski Slovenci, 1 koroški Slovenec in 1 Primorec. 18 kovačev delalo je prvokrat skušnje, od teh bilo je 14 sposobnih, in dobili so torej spričevala. Štirji pa niso bili aprobirani in morajo torej čez leto še jedenkrat podvreči se skušnji. 5 kovačev ponavljalo je skušnje, od teh sta dva z dobrim vspehom jo prestala, 3 tudi letos niso bili dosti poučeni in morajo po ministerski uredbi od 1. 1873. zdaj vstopiti v podkovsko šolo, če hočeje še dalje biti konjski kovači. Učencev, ki so vsi z dobrim vspehom prestali skušnje iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa, bilo je 6, vsi so bili Kranjci, 4 imeli so državne stipendije. Splošni vspeh bil je prav povoljen, o čemur se je tudi prepričal gospod odbornik c. kr. kmetijske družbe Luka Robič, kateri je bil navzoč pri skušnji. (Novice.)

— („Vrtec.“) Z novim letom nastopil je „Vrtec“ svoj 15. tečaj, kar gotovo jasno pričra, da njegova vsebina ne ugaje samo mladini nego tudi odraslim; saj je pa „Vrtec“ tudi v istini zanimljiv; okolo urednika zbralo se je lepo število pisateljev in pesnikov, kateri skušajo podajati mladini najboljše. Prva številka na jako lepem gladkem papirju obsega s prilogo vred 24 strani poučno-zabavnega berila: 1.) Novoletna darila (pesen, zl. Fr. Krek). — 2.) Materini blagoslov (izvirna povest, spisal A. Žagar). — 3.) Kako je znal soditi Rudolf Habsburški (spisal Fr. Hubad). — 4.) Pozdrav (pesen, zl. Fr. Savinjski). — 5.) Oče našega cesarja (s podobo). — 6.) V dan sv. Treh kraljev (povest s podobo). — 7.) Plemenita osveta (povest s podobo). — 8.) Vladimir piše (list). — 9.) Sirota na tujem (pesen, zl. Miljenko Devojan). — 10.) Pravična razsodba turškega trinoga (povest). — 11.) Prazne vere. — 12.) Otročje igre (s podobo). — 13.) Gašparjeve zabave. — 14.) Lažnik. — 15.) Različne druge podrobne stvari. — „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gold. 60 kr.; za polu leta 1 gold. 30 kr. — Štejemo si v dolžnost, da prav toplo priporočamo „Vrtec“ za nežno našo mladino!

— (Nov arsenal.) Kakor se poroča iz Trsta, se pogaja neko nemško brodarstvo z lastniki nekdanjega Tonelovega arsenala, kateri je uže mnogo let prazen, da ga kupi ter napravi iz njega nov pomorski arsenal na obširni podlagi.

— (Izneverjenje.) Iz Trsta se poroča: V nedeljo zjutraj izostal je iz službe najstarejši tržaški pismonoša, 70letni Praudi, kateri služi uže 44 let. V ponedeljek popoldne pa so ga prijeli na italijanski meji, ko je hotel pobegniti čez mejo; uvidevši, da ga bodo zaprli, hotel si je vzeti življenje. Mož, kateri je toliko let zvesto služil, izneveril je, kolikor je do zdaj znano, okolo 800 gld. Pri njem našli so okolo 200 gld. Mož baje ni pri zdravi pameti.

— (Ivan Pavlovčič. †) Iz Trsta se poroča: V terek umrl je nenadno tukajšnji poštni uradnik, Slovenec, gosp. Iv. Pavlovčič. Prišel je v jutro zdrav v pisarno, a nenadno se zgrudi in čez nekaj ur je umrl.

— (Pri žrebanji dobitkov „Narodnega doma“ v Ljubljani) zadele so glavne dobitke naslednje srečke: 1. 89205, 2. 53852, 3. 37883, 4. 25727, 5. 31253, 6. 8642, 7. 99503, 8. 56036, 9. 99076, 10. 56322, 11. 58482, 12. 91709, 13. 10140, 14. 13793, 15. 46724, 16. 67230, 17. 84738, 18. 754, 19. 28754, 20. 86967, 21. 8991, 22. 83073, 23. 97125, 24. 85134, 25. 74616, 26. 28073, 27. 98976, 28. 95946, 29. 34846, 30. 16991, 31. 40114, 32. 29028, 33. 3563, 34. 26490, 35. 37007, 36. 89036, 37. 92428, 38. 48243, 39. 86026, 40. 87322, 41. 68113, 42. 58753, 43. 12125, 44. 32831, 45. 75137, 46. 87225, 47. 93374, 48. 51993, 49. 41718, 50. 15209, 51. 17503, 52. 55875, 53. 77859, 54. 89402, 55. 96234, 56. 62674, 57. 95841, 58. 5899, 59. 74213,

60. 62606, 61. 19142, 62. 87745, 63. 60601, 64. 91998, 65. 7506, 66. 32296, 67. 23639, 68. 61045, 69. 55022, 70. 11405, 71. 23449, 72. 460, 73. 72422, 74. 62659, 75. 81281, 76. 59893, 77. 73812, 78. 28873, 79. 69236, 80. 34259, 81. 37556, 82. 58878, 83. 10765, 84. 50450, 85. 86391, 86. 47505, 87. 38217, 88. 91475, 89. 80133, 90. 88231, 91. 49243, 92. 40758, 93. 75485, 94. 27520, 95. 65379, 96. 42311, 97. 55592, 98. 99465, 99. 76186, 100. 87155, 101. 11556, 102. 89800, 103. 20019, 104. 92922, 105. 60802, 106. 91399, 107. 59803, 108. 61978, 109. 62250, 110. 2939, 111. 26921, 112. 30845.

— (Popravek.) V včerašnjem listu urnila se je na prvi strani v drugem predelu v 10 vrsti beseda: interpelacija mestu: interpretacija. Naj se torej blagovoljno v tem zmislu popravi.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 8. januarija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.50
„ „ „ srebri	83.50
Zlata renta	104.75
5% avstr. renta	98.—
Delnice narodne banke	865.—
Kreditne delnice	294.10
London 10 lir sterling	123.70
20 frankovec	9.77 ²
Cekini c. kr.	5.80
100 drž. mark	60.35

Uradni glasnik

z dné 7. januarija.

Konkurzi: Dež. sodnija v Ljubljani objavlja konkurz na premakljivo in nepremakljivo imetje dné 26. dec. 1884. l. umrlega Jos. Zenarija, ravnatelja kranjske eskomptne banke. Konkurne mase upravnik je dr. Sajovic v Ljubljani in konkurzni komisar c. kr. dež. sod. svetnik H. Sajiz; dan obravnave je 19. jan. ob 9. uri. — Odpravljen je pa konkurz čez imetje črevljarja Jos. Strohmeierja v Ljubljani.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodniji v Kostanjevici za katastralno občino Globočica; poizvedbe dné 14. januarija; — pri c. kr. okr. sodniji v Radovljici za katastralno občino Lancovo; poizvedbe dné 12. januarija.

Eks. javne dražbe: V Ljubljani premakljivo blago Ant. in Leopoldine Pribošič iz Ljubljane (1089 gld. 80 kr.) dné 12. januarija. — V Ribnici posestvo Martina Cvara (3595 gld.) dné 17. januarija. — V Ložu posestvo Luke Plosa z Nadleska (2170 gld.) dné 17. januarija. — V Radečah zemljišče Filipa Prejela iz Studenc (391 gld.) dné 13. januarija. — V Trebnjem zemljišče Jan. Goloba (385 gld.) dné 17. januarija. — V Ribnici zemljišče France Knol iz Ribnice dné 17. januarija.

Tujci.

Dné 6. januarija.

Pri **Maliči:** Grofinja Welsersheimb z Bleda. — Baronovka de Troix iz Ljubljane. — Vitez Gutmannsthal, graščak, in Guschitz, trgovec, iz Trsta. — Globočnik, zasebnik, s soprogo iz Zeleznikov. Pri **Slonu:** Glanzmann, trgovec, z Dunaja. — Rosenberg, trgovec, iz Siska. — Barto, gozd. upravitelj, iz Poljan. — Hafner, poslovoditeljica, iz Zagorja.

Umrli so:

Dné 6. januarija. Karolina Podboršek, delavčeva soproga, 27 l., Kravja dolina št. 7, vnetje opnice. Dné 7. januarija. Marija Perger, gostinja, 84 l., Kolodvorske ulice št. 12, možjanski mrtvoud. — Terezija Golob, delavka, 26 l., Pred skofijo št. 14, jetika.

V civilni bólnici:

Dné 6. januarija. Urša Hudolin, delavka, 30 l., jetika. — Marija Krašovec, gostinja, 57 l., črevesni katár. Dné 7. januarija. Marija Koprivec, gostinja 60 l., jetika.

Tržne cene.

V Ljubljani, 7. januarija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 32 kr., domače 6 gld. 50 kr.; reš 5 gld. 4 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; oves 2 gld. 92 kr.; ajda 4 gld. 55 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 92 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 3¹/₂ kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 74 kr., svinjina 54 kr., drobniško po 36 kr. — Piške po 45 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 51 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 80 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mtr
7. jan.	7. zjutraj	741.92	— 4.4	svzh. sl.	obl.	
	2. pop.	742.10	— 2.4	szpd. sl.	>	0.00
	9. zvečer	743.00	— 4.2	>	>	

V našem založništvu je izšlo:

Odkritje Amerike.

Predelal H. Majar.

Trije deli — 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vezani l. gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

O tej knjigi piše prvi naš leposlovni list «Ljubljanski Zvon»:

«Lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode za tegadel hvaležen franciskanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo priredil slovenski mladini. Te dni je prišla na svetlo v Ljubljani pri Bambergu in ves naslov jej je: «Odkritje Amerike.» Predelal H. Majar. Poučno zabavna knjiga v treh delih o I. Kolumbu, II. Kortesu, III. Pisaru. Papir je, kakor se taki knjigi spodobi, močan, tisk lep, pravilen in razločen, vsa vnanja oblika prijetna in prikupljiva in tudi cena blizu 30 tiskovnih pol obsežni, trdno v platno vezani knjigi ne preevisoka. Ako se ozremo po naši književnosti, pritegniti moramo, da razven Ciglar-Tomšičeve «Sreče v nesreči» ne poznamo knjige, ki bi tako prijala mladim slovenskim bralcem, kakor Majarjevo «Odkritje Amerike.» Preverjeni smo, da se ta lepa knjiga skoro udomači po slovenskih hišah in šolskih knjižnicah.»

Dobiva se pri

Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bambergu
v Ljubljani.

V založništvu našem je ravnokar izišla na svitlo knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik,
učitelj.

12 pól v 8°. Mehko vezana stane 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1 : 75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-
lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.